

TÁRSASÁGI HIREK

A HETVEN ESZTENDŐS LUKÁCS GYÖRGY ÜNNEPLÉSE

kötelességünk, de nem kiváltságunk, mert ünnepéből részt kér a magyar nép története, a magyar munkásmozgalom története, a magyar párttörténet, a magyar filozófia és — jelesül — a magyar esztétika története, a magyar kritika; a magyar oktatásügy története s első egyetemünknek, az Eötvös Loránd Tudományegyetemnek története. Nem a mi hangunk, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság hangja, a legfontosabb hang az ünnepi köszöntők között, de talán ez a leghálásabb hang: Társaságunk első programadója ő volt s nincs olyan kutatónk, aki ne tartoznék hálával konkrét kutatásai során neki. Az ilyen jellegű ünnepek, a hetvenedik év fordulójának ünnepei, általában visszatekintő és összegezve méltató ünnepek. A hetven esztendő s Lukács György ünnepe nem ilyen retrospektív ünnep. Ha e nagy tudósunk nevét halljuk, még csak nem is kurrens munkái, például a minap megjelent nagy műve, »Az ész trónfosztása« jut eszünkbe, hanem készülő műve, a marxizmus-leninizmus esztétikája. Ha rá gondolunk, nem emlékek rajzanak föl bennünk, hanem az új felé forduló kíváncsi mohóság, nem megérdemelt babéraitól riasztja fel az ünnepi köszöntő, hanem dolgozószobájának csöndjét töri meg, a munkaasztaltól állítja fel őt forró köszöntésünk. Ezúttal nem is tudunk neki mást mondani: vegye tudomásul, hogy növekvő büszkeséggel tartjuk számon éveit gyarapodó sorát s engedjen sóvár reménységünknek, üljön vissza alkotó asztalához s tanítson minket tovább.

Bóka László

IRODALOMTÖRTÉNÉSZEK KITÜNTETÉSE

1955 március 15-én *Lukács György* egyetemi tanár; akadémikus a Társaság díszelnöke Kossuth-díj Nagydíját kapta egész életművéért. *Iffy. Horváth János* egyetemi docens, az irodalomtudomány doktora Árpádkori latinnyelvű irodalmunk stílus-

problémái c. monográfiájáért, valamint *Klaniczay Tibor* egyetemi docens, az irodalomtudomány doktora, a Társaság választmányának tagja Zrínyi Miklós című monográfiájáért a Kossuth-díj III. fokozatát kapta.

BESZÁMOLÓ A MAGYAR IRODALOMTÖRTÉNETI TÁRSASÁG 1955. ÉVI KÖZGYÜLÉSÉRŐL

A Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1955. január 10-én du. 5 órakor az Egyetem Aulájában tartotta meg évi rendes közgyűlését. (A beszámoló és a viták anyagát az alábbiakban rövidítve közöljük.)

Barta János ügyvezető elnök beszámolójából:

»Elnöki megnyitásban azt a célt tűztem magam elé, hogy néhány elvi kérdésre mutassak rá, — főként természetesen azokra, amelyek a legutóbbi évben végzett munkánkból adódtak és éleződtek ki. Amire a figyelmet fel kell hívnom, az részben a magam

munkájából nőtt ki. Ezeknek a kérdéseknek a megoldatlansága az én továbbhaladásomat is akadályozza.

Abban senki sem fog kételkedni, hogy az irodalomtörténetírás gyakorlati munkája az elmúlt évek folyamán dicséretreméltóan fellendült.

Ha a megjelent kritikai kiadásokat, monográfiákat, tanulmányokat mind fel akarnám sorolni, nagyon vissza kellene élnem szíves türelmükkel — pedig tudjuk, hogy a folyamatban levő kutatások, amelyek még nem értek meg a publikációig, szintén nem